ஆத்திசூடி

மூலமும் விளக்கவுரையும்

கடவுள் வாழ்த்து

ஆத்தி சூடி யமர்ந்த தேவனை
ஏத்தி ஏத்தித் தொழுவோ மியாமே.

[ப-உ] *ஆத்தி—ஆத்தியென்னும் பூவாலாகிய மாலையை, சூடி—தரிப்பவராகிய சிவபெருமான், அமர்ந்த—விரும்பிய, தேவனை—விநாயகக் கடவுளை, யாம்—நாம், ஏத்தி ஏத்தி—பல முறை துதித்து, தொழுவோம்—வணங்குவோம்.*

[க-உ] *சிவபெருமான் விரும்பிய விநாயகக் கடவுளை நாம் பல முறை துதித்து வணங்குவோம். ஏ—அசை.*

1 அறஞ்செய விரும்பு

[ப-உ] *அறம்—தருமத்தை, செய—செய்வதற்கு, விரும்பு—ஆசைப்படு.*

[க-உ] *நீ தருமத்தைச் செய்வதற்கு ஆசைப்படுவாய்.*

2 ஆறுவது சினம்

[ப-உ] *ஆறுவது—தணியவேண்டுவது, சினம்-கோபமாகும்.*

[க-உ] *கோபம் தணியத் தகுவதாகும்.*

3 இயல்வது கரவேல்

[ப-உ] *இயல்வது—(உன்னால் கொடுக்கக்) கூடிய பொருளை, கரவேல்—(யாசிப்பவர்களுக்கு) நீ ஒளிக்காதே.*

[க-உ] *உன்னால் கொடுக்கக்கூடிய பொருளை நீ யாசிப்பவர்களுக்கு ஒளிக்காமல் கொடுப்பாயாக.*

4 ஈவது விலக்கேல்

[ப-உ] ஈவது—(ஒருவர் மற்றொருவருக்குக்) கொடுப்பதை, விலக்கேல்—நீ தடுக்காதே.

[க-உ] ஒருவர் மற்றொருவருக்குக் கொடுப்பதைக் கொடுக்காதபடி நீ தடுக்காதே.

5 உடையது விளம்பேல்

[ப-உ] உடையது—(உன்னிடத்து) உள்ள பொருளை, விளம்பேல்—(பிறர் அறியும்படி) நீ சொல்லாதே.

[க-உ] உன்னிடத்திருக்கும் பொருளை நீ பிறருக்குத் தெரிவிக்காதே.

6 ஊக்கமது கைவிடேல்

[ப-உ] ஊக்கம்-முயற்சியை, கைவிடேல்—நீ கைவிடாதே. அது—பகுதிப் பொருள் விகுதி.

[க-உ] நீ ஒரு காரியஞ் செய்யும்பொழுது உனது முயற்சியில் தளராதே.

7 எண்ணெழுத் திகழேல்

[ப-உ] எண்—கணக்கையும், எழுத்து—இலக்கணத்தையும்; இகழேல்—நீ தாழ்வாகப் பேசாதே.

[க-உ] கணக்கையும் இலக்கணத்தையும் இகழாமல் கற்றுக் கொள்.

8 ஏற்ப திகழ்ச்சி

[ப-உ] ஏற்பது — (ஒருவரிடத்தில் சென்று) யாசிப்பது, இகழ்ச்சி—பழிப்பாகும்.

[க-உ] ஒருவரிடம் சென்று யாசிப்பது இழிவாகும்.

9 ஐயமிட் டுண்

[ப-உ] ஐயம்—பிச்சையை, இட்டு — (யாசிப்பவர்களுக்குக்) கொடுத்து, உண்—நீ உண்பாயாக.

[க-உ] யாசிக்கும் ஏழைகளுக்குப் பிச்சையிட்டுப் பிறகு நீ உண்பாயாக.

10 ஒப்புர ஒழுகு

[ப-உ] ஒப்புரவு—உலக நடையை (அறிந்து), ஒழுகு—(அதன்படி) நீ நடப்பாயாக.

[க-உ] நீ உலகத்தாரோடு பொருந்தும்படி நடப்பாயாக.

11 ஓதுவ தொழியேல்

[ப-உ] ஓதுவது—(எப்பொழுதும்) படிப்பதை, ஒழியேல்-நீ விடாதே.

[க-உ] நீ நல்ல புத்தகங்களை எப்போதும் படித்துக்கொண்டிரு.

12 ஔவியம் பேசேல்

[ப-உ] ஔவியம்-பொறாமைச் சொல்லை, பேசேல்-நீ பேசாதே.

[க-உ] நீ ஒருவரிடத்தும் பொறாமை கொண்டு பேசாதே.

13 அஃகஞ் சுருக்கேல்

[ப-உ] அஃகம்— (நெல் முதலிய) தானியங்களை, (அதிக இலாபத்தைக் கருதி), சுருக்கேல்—நீ குறைத்து விற்காதே.

[க-உ] அதிக இலாபம் அடையவேண்டி தானியங்களை நீ குறைத்து விற்காதே.

14 கண்டொன்று சொல்லேல்

[ப-உ] கண்டு—(ஒன்றைப்) பார்த்து, ஒன்று-வேறொன்றை, சொல்லேல்—நீ சொல்லாதே.

[க-உ] நீ கண்ணால் பார்த்ததற்கு மாறாகப் பேசாதே. பொய் சாட்சி சொல்லக் கூடாதென்பதாம்.

15 ஙப்போல் வளை

[ப-உ] ஙப்போல்—ஙகரத்தைப்போல, வளை-நீ (உன்னுடைய இனத்தாரைத்) தழுவு.

ங என்னும் எழுத்துத் தான் மாத்திரம் பயனுடையதாயிருந்து பயனில்லாத ஙா, ஙி முதலிய தன்னுடைய இனவெழுத்துக்களைத் தழுவிக்கொள்வது போல, நீ பயனுடையவனாயிருந்து உன்னுடைய இனத்தார் பயனில்லாதவராயினும், அவரை விலக்கி விடாமல் தழுவிக் கொள்ளுதல் வேண்டும் என்பது பொருள்.

ஙா முதலிய பதினொரெழுத்தும் எச்சொல்லிலும் வருவதில்லை. ஆனால் அவைகளை நம் முன்னோர் ஙகரத்தின் பொருட்டே சுவடியில் அமைத்திருக்கிறார்கள்.

[க-உ] ஙகரம் எவ்விதம் பயனில்லாத தன் இனவெழுத்துக்களைத் தழுவியுள்ளதோ, அது போலவே நீயும் பயனில்லாதவராகிய உன் சுற்றத்தார்களைத் தழுவிக்கொண்டு அவர்களையும் ஆதரிப்பாயாக.

16 சனி நீராடு

[ப-உ] சனி—(பூமியிலிருந்து) தோன்றுகின்ற, நீர்—நீரில், ஆடு—நீ குளிப்பாயாக.

பூமியிலிருந்து சுரக்கின்ற ஊற்றுநீர், உலோகச் சத்துப் பொருளைக் கொண்டுள்ளதால், அது உடல் நலத்துக்கு மிகவும் நல்லதாகும்.

[க-உ] ஊற்று நீரில் நீ குளிப்பாயாக.

சனிக்கிழமை தோறும் எண்ணெய் தேய்த்து முழுகு என்றும் இதற்குப் பொருள் கூறுவர்.

17 ஞயம்பட வுரை

[ப-உ] ஞயம்பட—அழகு பொருந்த, உரை—நீ பேசு.

[க-உ] கேட்போருக்கு இன்பமுண்டாகும்படி அழகாகப் பேசு. ஞயம்—நயம்.

18 இடம்பட வீடெடேல்

[ப-உ] இடம்பட — வெற்றிடம் உண்டாகும்படி, வீடு—வீட்டை, எடேல்—நீ கட்டாதே.

[க-உ] வெற்றிடமாகக் கிடக்கும்படி வீட்டைப் பெரிதாகக் கட்டாதே.

19 இணக்கமறிந் திணங்கு

[ப-உ] இணக்கம்— (நட்புக் கொள்ளுதற்குரிய) நற்குணங்களை, அறிந்து—ஆராய்ந்தறிந்து, இணங்கு—நீ நட்புக்கொள்.

[க-உ] ஒருவருடைய நற்குணத்தை அறிந்த பிறகு அவரோடு நீ நட்புக் கொள்ளுவாய்.

20 தந்தை தாய்பேண்

[ப-உ] தந்தை — தகப்பனுரையும், தாய் — தாயாரையும், பேண்—நீ காப்பாற்று.

[க-உ] உன்னுடைய தாய் தந்தையரை நீ அன்புடன் காப்பாற்றுவாயாக.

21 நன்றி மறவேல்

[ப-உ] நன்றி—(ஒருவர் செய்த) உபகாரத்தை, மறவேல்—நீ மறக்காதே.

[க-உ] ஒருவர் செய்த உபகாரத்தை ஒருபோதும் நீ மறக்காதே.

22 பருவத்தே பயிர்செய்

[ப-உ] பருவத்தே — தகுந்த காலத்தில், பயிர்செய் — நீ பயிரிடுக.

[க-உ] விளைவதற்கு ஏற்ற காலத்தை அறிந்து நீ பயிரிடுவாய்.

23 மண்பறித் துண்ணேல்

[ப-உ] மண்—ஒருவருடைய நிலத்தை, பறித்து—கவர்ந்து கொண்டு, உண்ணேல்—நீ சீவிக்காதே.

[க-உ] ஒருவருக்குரிய நிலத்தை அநியாயமாக அபகரித்துக் கொண்டு அதனுல் வரும் பொருளை உண்டு வாழாதே.

"மன்று பறித் துண்ணேல்" என்றும் பாடம்.

24 இயல்பலா தனசெயேல்

[ப-உ] இயல்பு அலாதன—இயற்கைக்கு மாறுபட்ட காரியங்களை, செயேல்—நீ செய்யாதே.

[க-உ] தீய காரியங்களை நீ செய்யாதே.

25 அரவ மாட்டேல்

[ப-உ] அரவம்-பாம்புகளை, ஆட்டேல்-நீ பிடித்து ஆட்டாதே.

[க-உ] நீ பாம்பைப் பிடித்து விளையாடாதே.

26 இலவம் பஞ்சிற் றுயில்

[ப-உ] இலவம் பஞ்சில்—இலவம் பஞ்சால் செய்த மெத்தையில, துயில்—நீ தூங்குவாய்.

[க-உ] இலவம் பஞ்சு மெத்தையில் நீ தூங்குவாய்.

27 வஞ்சகம் பேசேல்

[ப-உ] வஞ்சகம் — கபடமான சொற்களை, பேசேல் — நீ பேசாதே.

[க-உ] கபடமான சொற்களை நீ சொல்லாதே.

28 அழகலா தனசெயேல்

[ப-உ] அழகு அலாதன — அழகில்லாத காரியங்களை, செயேல்—நீ செய்யாதே.

[க-உ] நீ இழிவான காரியங்களைச் செய்யாதே.

29 இளமையிற் கல்

[ப-உ] இளமையில் — இளமைப் பருவத்திலேயே, கல்—நீ கல்வியைக் கற்றுக்கொள்.

[க-உ] இளம் பருவத்திலேயே நீ கல்வி கற்கவேண்டும்.

30 அறனை மறவேல்

[ப-உ] அறனை—தருமத்தை, மறவேல்—நீ மறக்காதே

[க-உ] தருமத்தை மறக்காமல் செய்வாயாக.

31 அனந்த லாடேல்

[ப-உ] அனந்தல் — தூக்கத்தை, ஆடேல் — நீ அதிகமாகச் செய்யாதே.

[க-உ] அதிகமாக நித்திரை செய்யாதே.

32 கடிவது மற

[ப-உ] கடிவது—(ஒருவரை) கோபித்துப் பேசுவதை, மற—நீ மறந்து விடு.

[க-உ] எவரையும் கோபத்தால் கடிந்து பேசுவதை நீ மறந்து

33 காப்பது விரதம்

[ப-உ] காப்பது—(உயிர்களுக்கு ஒரு தீங்கும் செய்யாமல், அவைகளைக்) காப்பாற்றுவதே, விரதம்—நோன்பாகும்.

[த-உ] பிற உயிர்களைக் காப்பதே விரதமாகும்.

34 கிழமைப்பட வாழ்

[ப-உ] கிழமைப்பட — (உன்னுடைய பொருள் பிறருக்கு) உரிமைப் படும்படி, வாழ்—நீ வாழு.

[த-உ] உன்னுடைய பொருள் பிறருக்குப் பயன்படும்படி நீ வாழ்வாயாக.

35 கிழ்மை யகற்று

[ப-உ] கீழ்மை—இழிவான குணத்தை, அகற்று-நீ போக்கு.

[த-உ] நீ உன்னுடைய இழிந்த குணங்களை நீக்கிவிடுவாய்.

36 குணமது கைவிடேல்

[ப-உ] குணம் — (உனது மேன்மையாகிய) குணத்தை, கைவிடேல்—நீ விட்டு விடாதே.

[த-உ] உனது நல்ல குணத்தை நீ கைவிடாதே.

அது—பகுதிப்பொருள் விகுதி.

37 கூடிப் பிரியேல்

[ப-உ] கூடி — (நல்லவரோடு) சேர்ந்து, பிரியேல்—பின்பு நீ அவரை விட்டு நீங்காதே.

[த-உ] நல்லவரோடு சிநேகம் செய்து பிறகு அவரைவிட்டு நீங்காதே.

38 கெடுப்ப தொழி

[ப-உ] கெடுப்பது — (ஒருவருக்குக்) கெடுதி செய்வதை, ஒழி—நீ நீக்கு.

[த-உ] ஒருவருக்குக் கெடுதி செய்வதை நீ ஒழித்துவிடுவாய்.

39 கேள்வி முயல்

[ப-உ] கேள்வி — (கற்றவர் சொல்லும் நூற்பொருளைக்) கேட்டலுக்கு, முயல்—நீ முயற்சி செய்.

[க-உ] கற்றறிந்தார் சொல்லும் நூற்பொருளைக் கேட்பதற்கு நீ முயற்சி செய்வாய்.

40 கைவினை கரவேல்

[ப-உ] கைவினை — (உனக்குத் தெரிந்த) கைத்(கரவேல்—நீ ஒளிக்காதே.

[க-உ] உனக்குத் தெரிந்த கைத்தொழிலை நீ பிறருக்குக் கற்பிக்க மறைக்காதே.

41 கொள்ளை விரும்பேல்

[ப-உ] கொள்ளை — (பிறருடைய பொருளைக்) கொள்ளையிடுவதற்கு, விரும்பேல்—நீ ஆசைப்படாதே.

[க-உ] பிறர் பொருளை அபகரிக்க நீ விரும்பாதே.

42 கோதாட் டொழி

[ப-உ] கோது—குற்றமான, ஆட்டு—விளையாட்டை, ஒழி-நீ நீக்கிவிடுவாய்.

[க-உ]. குற்றமான விளையாட்டை நீ ஒழித்து விடுவாய்.

43 சக்கர நெறிநில்

[ப-உ] சக்கர நெறி — (அரசனுடைய ஆணைச்) சக்கரம் செல்லும் வழியில், நில—நீ நிற்பாய்.

[க-உ] அரசன் கட்டளைப்படி நீ நடப்பாயாக.

44 சான்றோ ரினத்திரு

[ப-உ] சான்றோர்—அறிவினால் நிறைந்தவருடைய, இனத்து—கூட்டத்திலே, இரு—நீ எப்போதும் இரு.

[க-உ] அறிவு ஒழுக்கத்தால் சிறந்த பெரியோர்களின் டத்தைச் சேர்ந்திரு.

45 சித்திரம் பேசேல்

[ப-உ] சித்திரம் — (மெய்போலச் சித்திரித்துப்) பொய்ம் மொழிகளை, பேசேல்—நீ பேசாதே.

[க-உ] பொய்யை மெய் போலச் சித்திரித்துப் பேசாதே.

46 சீர்மை மறவேல்

[ப-உ] சீர்மை — நன்னடக்கையை, மறவேல் — மறந்து விடாதே.

[க-உ] நீ நன்னடக்கையை என்றும் மறவாதே.

47 சுளிக்கச் சொல்லேல்

[ப-உ] சுளிக்க—(கேட்பவர்) கோபிக்கும்படி, சொல்லேல்-நீ (ஒன்றையும்) சொல்லாதே.

[க-உ] கேட்போர் கோபிக்கும்படி நீ பேசாதே.

48 சூது விரும்பேல்

[ப-உ] சூது—சூதாடுதலை, விரும்பேல்—நீ விரும்பாதே

[க-உ] நீ சூதாடுவதை விரும்பாதே.

49 செய்வன திருந்தச்செய்

[ப-உ] செய்வன—செய்யுங் காரியங்களை, திருந்த—செம்மையாக, செய்—நீ செய்வாய்.

[க-உ] நீ செய்யும் காரியங்களைத் திருத்தமாகச் செய்வாயாக.

50 சேரிட மறிந்துசேர்

[ப-உ] சேரிடம் — அடையத் தகும் (நல்) இடத்தை, அறிந்து—தெரிந்துகொண்டு, சேர்—நீ சேர்வாயாக.

[க-உ] நீ சேரிடம் நல்லது என்பதை அறிந்த பிறகே சேர்வாய்.

51 சையெனத் திரியேல்

[ப-உ] சையெ்ன—(பெரியோர் உன்னைச்) சீ யென்று வெறுக்கும்படி, திரியேல்—நீ திரியாதே.

[க-உ] பெரியோர்கள் உன்னைச் சீ என்று இகழும்படி நீ திரியாதே.

52 சொற்சோர்வு படேல்

[ப-உ] சொல் — (பேசும்) சொற்களில், சோர்வு படேல்—நீ மறதி உண்டாகும்படி பேசாதே.

[க-உ] சொல்ல வேண்டுவதை, நீ மறவாமல் சொல்வாயாக.

53 சோம்பித் திரியேல்

[ப-உ] சோம்பி—சோம்பல் கொண்டு, திரியேல்—நீ (முயற்சி யின்றித்) திரியாதே.

[க-உ] நீ முயற்சியைக் கைவிட்டுச் சோம்பலுடன் திரியாதே.

54 தக்கோ னெனத்திரி

[ப-உ] தக்கோன் என — (உன்னைப் பெரியோர்கள்) தகுதி யுடையவன் என்று சொல்லும்படி, திரி—நீ நட.

[க-உ] பெரியோர்கள் உன்னை நல்லவன் என்று சொல்லும் படி நீ நடந்து கொள்வாயாக.

55 தானமது விரும்பு

[ப-உ] தானம் — (தக்கோர்க்கு) தானம் செய்தலை, விரும்பு —நீ ஆசைப்படு. அது—பகுதிப்பொருள் விகுதி.

[க-உ] தகுதி யுடையவர்களுக்குத் தானம் கொடுத்தலை நீ விரும்புவாயாக.

56 திருமாலுக் கடிமைசெய்

[ப-உ] திருமாலுக்கு—விஷ்ணு மூர்த்திக்கு, அடிமை செய்-நீ தொண்டு செய்வாய்.

[க-உ] விஷ்ணு மூர்த்திக்கு நீ அடிமைப்பட்டு, அவனுக்குத் தொண்டு செய்வாயாக.

57 தீவினை யகற்று

[ப-உ] தீவினை பாவமான காரியங்களை அகற்று—(செய் யாமல்) விலக்கு.

[க-உ] பாவ காரியங்களை நீ விலக்கி விடுவாய்.

58 துன்பத்திற் கிடங்கொடேல்

[ப-உ] துன்பத்திற்கு — (உடல்) வரு[illegible] டம கொடேல்—(சிறிதேனும்) இடம் கொடுக்காதே.

[க-உ] ஒரு காரியத்தைச் செய்யும்போது நீ உடல் வருத்தம் பாராதே.

59 தூக்கி வினைசெய்

[ப-உ] தூக்கி—(முடிக்கும் உபாயத்தை) ஆராய்ந்து, வினை—ஒரு தொழிலை, செய்—நீ செய்வாயாக.

[க-உ] முடித்தற்குரிய உபாயத்தை ஆராய்ந்து நீ ஒரு காரியம் செய்வாயாக.

60 தெய்வ மிகழேல்

[ப-உ] தெய்வம்—கடவுளை, இகழேல்—நீ பழிக்காதே.

[க-உ] நீ கடவுளை இகழ்ந்து பேசாதே.

61 தேசத்தோ டொத்துவாழ்

[ப-உ] தேசத்தோடு — (நீ வாசம் பண்ணும்) தேசத்திலுள்ளவரோடு, ஒத்து வாழ்—பகையின்றிப் பொருந்தி வாழ்.

[க-உ] நீ வாழும் தேசத்தாரோடு விரோதமின்றிக் கலந்து வாழ்வாயாக.

62 தையல்சொற் கேளேல்

[ப-உ] தையல் — (நற்குணமில்லாத) மனைவியின், சொல்—வார்த்தைகளை, கேளேல்—நீ கேட்காதே.

[க-உ] நற்குண மில்லாத மனைவியின் சொல்லைக் கேட்டு அதன்படி நீ நடவாதே.

63 தொன்மை மறவேல்

[ப-உ] தொன்மை—பழைய நட்பை, மறவேல்—நீ மறந்து விடாதே.

[க-உ] நீ பழைய சிநேகத்தை மறந்து விடாதே.

64 தோற்பன தொடரேல்

[ப-உ] தோற்பன - தோல்வி யடையக்கூடிய வழக்குகளிலே, தொடரேல் — நீ சம்பந்தப்படாதே.

[க-உ] தோல்வி யடையக் கூடிய வழக்குகளை மேற்கொள்ளாதே.

65 நன்மை கடைப்பிடி

[ப-உ] நன்மை—நல்லனவற்றை, கடைப்பிடி—உறுதியாகப் பிடித்துக்கொள்.

[க-உ] நன்மையானவற்றை நீ உறுதியாகப் பிடி.

66 நாடொப் பனசெய்

[ப-உ] நாடொப்பன — நாட்டிலுள்ளார் ஒத்துக்கொள்ளும் படியான நற்செய்கைகளை, செய் — நீ செய்வாயாக.

[க-உ] நாட்டிலுள்ளார் அங்கீகரிக்கக்கூடிய நற் செயல்களை நீ செய்வாயாக.

67 நிலையிற் பிரியேல்

[ப-உ] நிலையில்— (உனது உயர்ந்த) நிலையினின்றும், பிரியேல்—நீ நீங்காதே.

[க-உ] உன்னுடைய உயர்ந்த நிலையினின்றும் நீ தாழ்ந்துவிடாதே.

68 நீர்விளை யாடேல்

[ப-உ] நீர்-(ஆழமான) நீரிலே, விளையாடேல்-(நீந்தி) நீ விளையாடாதே.

[க-உ] நீ ஆழமான நீர் நிலையி லிறங்கி விளையாடாதே.

69 நுண்மை நுகரேல்

[ப-உ] நுண்மை — (நோயைத் தரும்) சிற்றுண்டிகளை நுகரேல்—உண்ணாதே.

[க-உ] நீ நோய் தரும் சிற்றுண்டிகளை உண்ண

70 நூல் பலகல்

[ப-உ] நூல் — (உண்மை அறிவைக் கொடுக்கும்) நூல்கள், பல—பலவற்றை, கல்—நீ கற்பாயாக.

[க-உ] உண்மை யறிவைத் தரும் பல நூல்களை நீ கற்பாயாக.

71 நெற்பயிர் விளை

[ப-உ] நெற்பயிர்—நெல் பயிரை, விளை—நீ விளைப்பாய்.

[க-உ] நீ நெல் பயிரை விளைவுசெய்.

72 நேர்பட வொழுகு

[ப-உ] நேர்பட—(உனது ஒழுக்கம் கோணாமல்) செம்மைப்பட, ஒழுகு—நீ நட.

[க-உ] நீ ஒழுக்கம் தவறாமல் செம்மையாக நட.

73 நைவினை நணுகேல்

[ப-உ] நைவினை — (பிறர்) கெடுதக்க காரியங்களை, நணுகேல்—நீ அணுகாதே.

[க-உ] பிறர் கெடுதக்க தீய வினைகளை நீ செய்யாதே.

74 நொய்ய வுரையேல்

[ப-உ] நொய்ய—(பயனில்லாத) அற்ப வார்த்தைகளை, உரையேல்—நீ உரைக்காதே.

[க-உ] பயனற்ற அற்ப வார்த்தைகளை நீ பேசாதே.

75 நோய்க்கிடங் கொடேல்

[ப-உ] நோய்க்கு—வியாதிக்கு, இடம் கொடேல்—நீ இடங் கொடுக்காதே.

[க-உ] உணவு முதலியவற்றால் நோய் உண்டாவதற்கு இடம் கொடுக்காதே.

76 பழிப்பன பகரேல்

[ப-உ] பழிப்பன — (அறிவுடையவர்களாலே பழிக்கப்படு வனவாகிய இழிந்த சொற்களை, பகரேல்—நீ பேசாதே.

[க-உ] பெரியோர்களால் பழிக்கப்படும் சொற்களை நீ பேசாதே.

77 பாம்பொடு பழகேல்

[ப-உ] பாம்பொடு—(பால் கொடுத்து வளர்ப்பவர்க்கு விடத்தைக் கொடுக்கும்) பாம்போடு, பழகேல்—நீ பழகாதே.

[க-உ] நீ பாம்பைப் பிடித்து வளர்க்காதே.

78 பிழைபடச் சொல்லேல்

[ப-உ] பிழைபட — குற்றங்கள் உண்டாகும்படி, சொல்லேல்—நீ பேசாதே.

[க-உ] குற்ற முண்டாகும்படி நீ பேசாதே.

79 பீடு பெறநில்

[ப-உ] பீடு — பெருமையை, பெற—பெறும்படி, நில்—நீ நிற்பாயாக.

[க-உ] பெருமை யடையும்படி நீ நல் வழியில் நிற்பாயாக.

80 புகழ்ந்தாரைப் போற்றிவாழ்

[ப-உ] புகழ்ந்தாரை—(உன்னைப்) புகழ்கின்றவரை, போற்றி—நீ காத்து, வாழ்—வாழ்வாய்.

[க-உ] உன்னைப் புகழ்கின்றவரை நீ ஆதரித்து வாழ்வாயாக.

81 பூமி திருத்தியுண்

[ப-உ] பூமி—(உனது) விளை நிலத்தை, திருத்தி — உழுது, உண்—நீ உண்ணு.

[க-உ] உனது விளைநிலத்தை நீ உழுது உண்பாயாக.

82 பெரியாரைத் துணைக்கொள்

[ப-உ] பெரியாரை — (அறிவிலே சிறந்த) பெரியவர்களை, துணைக்கொள்—(உனக்குத்) துணையாகக் கொள்வாய்.

[க-உ] பெரியாரை உனக்குத் துணையாக நீ கொள்வாய்.

83 பேதைமை யகற்று

[ப-உ] பேதைமை—அறியாமையை, அகற்று—நீ போக்கு.

[க-உ] நீ அறியாமையை நீக்கிவிடுவாய்.

84 பையலோ டிணங்கேல்

[ப-உ] பையலோடு — சிறு பிள்ளையோடு, இணங்கேல்—நீ -ாதே.

[க-உ] அறிவில்லாச் சிறுவரோடு நீ கூடாதே.

85 பொருடனைப் போற்றிவாழ்

[ப-உ] பொருள்தனை—திரவியத்தை, போற்றி — காப்பாற்றி, வாழ்—நீ வாழ்வாய்.

[க-உ] பொருளை நீ வீண் செலவு செய்யாமல் பாதுகாத்து வாழ்வாய்.

86 போர்த்தொழில் புரியேல்

[ப-உ] போர்த் தொழில் — சண்டையாகிய தொழிலை, புரியேல்—நீ செய்யாதே.

[க-உ] நீ யாருடனும் சண்டையிடாதே.

87 மனந் தடுமாறேல்

[ப-உ] மனம்—உள்ளம், தடுமாறேல்—கலங்காதே.

[க-உ] நீ எதனாலும் மனங் கலக்க மடையாதே.

88 மாற்றானுக் கிடங்கொடேல்

[ப-உ] மாற்றானுக்கு—பகைவனுக்கு, இடம் கொடேல் — நீ இடம் கொடுக்காதே.

[க-உ] நீ பகைவனுக்கு இடம் கொடாதே.

89 மிகைபடச் சொல்லேல்

[ப-உ] மிகைபட—சொற்கள் அதிகப்படும்படி, சொல்லேல்-நீ பேசாதே.

[க-உ] வார்த்தைகளை அதிகப்படும்படி பேசாதே.

90 மீதூண் விரும்பேல்

[ப-உ] மீது உண்—அதிகமாக உண்ணுதலை, விரும்பேல்-நீ இச்சிக்காதே.

[க-உ] மிகுதியாக உண்ணுதலை நீ விரும்பாதே.

91 முனைமுகத்து நில்லேல்

[ப-உ] முனைமுகத்து—போர்க் களத்தின் முன்னே, நில்லேல்—நிற்காதே.

[த-உ] நீ போர்க் களத்தின் முனையிலே நின்றுகொண்டிருக்காதே.

92 மூர்க்கரோ டிணங்கேல்

[ப-உ] மூர்க்கரோடு—மூர்க்கத் தன்மையுள்ளவர்களுடன், இணங்கேல்—நீ சிநேகம் பண்ணாதே.

[த-உ] நீ மூர்க்க குணமுடையவரோடு சேர்ந்து பழகாதே.

93 மெல்லினல்லாள் தோள்சேர்

[ப-உ] மெல் — மென்மையான, இல் — (உன்) மனைவியாகிய, நல்லாள்—பெண்ணின், தோள்—தோள்களை, சேர்—நீ பொருந்துவாயாக.

[த-உ] பிறர் மனைவியை விரும்பாமல், உன் மனைவியுடன் நீ வாழ்வாயாக.

94 மேன்மக்கள் சொற்கேள்

[ப-உ] மேன்மக்கள் — உயர்ந்தோருடைய, சொல் — சொல்லை, கேள்—நீ கேட்டு நட.

[த-உ] நீ நல்லொழுக்க முடைய பெரியோர் சொல்லைக் கேட்டு அதன்படி நடப்பாயாக.

95 மைவிழியார் மனையகல்

[ப-உ] மைவிழியார்—மை தீட்டிய கண்களால் மயக்கும் வேசையருடைய, மனை—வீட்டை, அகல்—(நெருங்காமல்) நீ நீங்குவாய்.

[த-உ] நீ வேசையர் வீட்டைச் சேராமல் விலகு.

96 மொழிவ தறமொழி

[ப-உ] மொழிவது — சொல்லப்படும் பொருளை, அற — (சந்தேகம்) நீங்கும்படி, மொழி—சொல்லுவாய்.

[த-உ] நீ சொல்லுவதை ஐயமின்றித் திருத்தமுறச் சொல்லுவாய்.

97 மோகத்தை முனி

[ப-உ] மோகத்தை — (நிலையில்லாத பொருள்கள் மேல் செல்லும்) ஆசையை, முனி—நீ கோபித்து விலக்கு.

[க-உ] நிலையில்லாத பொருள்களின்மேல் செல்லும் ஆசையை நீ வெறுத்துவிடுவாய்.

98 வல்லமை பேசேல்

[ப-உ] வல்லமை—(உனது) சாமர்த்தியத்தை, பேசேல்—நீ புகழ்ந்து பேசாதே.

[க-உ] உனது சாமர்த்தியத்தைப் புகழ்ந்து நீயே பேசாதே.

99 வாதுமுற் கூறேல்

[ப-உ] வாது — வாதுகளை, முற் கூறேல் — (பெரியோர்) முன்பு பேசாதே.

[க-உ] பெரியோர் முன் நின்று வாதாடாதே.

100 வித்தை விரும்பு

[ப-உ] வித்தை—(ஏதாகிலும்) ஒரு தொழிலை, விரும்பு— இச்சி.

[க-உ] நீ ஏதாகிலும் ஒரு தொழிலை விரும்பிக் கற்றுக் கொள்ள ஆசைப்படு.

101 வீடு பெறநில்

[ப-உ] வீடு பெற — மோக்ஷத்தை யடையும்படி, நில்— (அதற்குரிய ஞான வழியில்) நீ நிற்பாய்.

[க-உ] வீடு பெறவேண்டி ஞான மார்க்கத்தில் நீ நிற்பாயாக.

102 உத்தமனா யிரு

[ப-உ] உத்தமனாய்—உயர் குணமுடையவனாகி, இரு—நீ வாழ்ந்திரு.

[க-உ] நல்லொழுக்கத்தால் மேம்பட்டவனாய் நீ இருப்பாயாக.

103 ஊருடன் கூடிவாழ்

[ப-உ] ஊருடன்—ஊரி லுள்ளவரோடு, கூடி — (நன்மை தீமைகளில்) கலந்து, வாழ்—நீ வாழ்வாயாக.

[க-உ] ஊராரோடு நன்மை தீமைகளில் கலந்து நீ வாழ்வாயாக.

104 வெட்டெனப் பேசேல்

[ப-உ] வெட்டென—கத்தி வெட்டுவதைப்போல, பேசேல்—(ஒருவரிடமும் கண்டிப்பாய்) நீ பேசாதே.

[க-உ] யாருடனும் நீ கத்தி வெட்டைப் போலக் கண்டிப்பாய்ப் பேசாதே.

105 வேண்டி வினைசெயேல்

[ப-உ] வேண்டி—விரும்பி, வினை—தீவினையை, செயேல்—செய்யாதே.

[க-உ] தீவினையை நீ விரும்பிச் செய்யாதே.

106 வைகறைத் துயிலெழு

[ப-உ] வைகறை — விடியற் காலத்தில், துயில் — நித்திரையை விட்டு, எழு—எழுந்திருப்பாய்.

[க-உ] தினந்தோறுஞ் சூரியன் உதிப்பதற்கு முன்பே நீ நித்திரையைவிட்டு எழுந்திரு.

107 ஒன்னாரைத் தேறேல்

[ப-உ] ஒன்னாரை—பகைவரை, தேறேல்—நம்பாதே.

[க-உ] நீ பகைவரை எப்போதும் நம்பாதே.

'ஒன்னாரைச் சேரேல்' என்றும் பாடம்.

108 ஓரஞ் சொல்லேல்

[ப-உ] ஓரம் — பட்சபாதமாக, சொல்லேல் — (வழக்கில்) நீ பேசாதே.

[க-உ] நியாய சபையில் நீ நடு நிலைமை யில்லாமல் ஒரு பக்கமாய்ப் பேசாதே.

ஆத்தி சூடி மூலமும் விளக்க வுரையும் முற்றிற்று.